

Dit document is afgedrukt via IBRTracker op 20-11-2017 en uitsluitend bedoeld voor licentiehouder .

nr. 4 - april 2017 (/docs/articles/2017/april[2])

Deel dit artikel ([https://twitter.com/intent/tweet?text=april 2017%20TBR 2017-54 Het wetsvoorstel tot afschaffing van de actualiseringsplicht voor bestemmingsplannen en beheersverordeningen&via=Instituut_BR&url=http://www.ibrtracker.nl/docs/articles/2017/april/tbr-2017-54](https://twitter.com/intent/tweet?text=april%20TBR%202017-54%20Het%20wetsvoorstel%20tot%20afschaffing%20van%20de%20actualiseringsplicht%20voor%20bestemmingsplannen%20en%20beheersverordeningen&via=Instituut_BR&url=http://www.ibrtracker.nl/docs/articles/2017/april/tbr-2017-54)) ([https://www.linkedin.com/shareArticle?mini=true&url=http://www.ibrtracker.nl/docs/articles/2017/april/tbr-2017-54&title=april 2017%20TBR 2017-54 Het wetsvoorstel tot afschaffing van de actualiseringsplicht voor bestemmingsplannen en beheersverordeningen&source=IBR Tracker](https://www.linkedin.com/shareArticle?mini=true&url=http://www.ibrtracker.nl/docs/articles/2017/april/tbr-2017-54&title=april%202017%20TBR%202017-54%20Het%20wetsvoorstel%20tot%20afschaffing%20van%20de%20actualiseringsplicht%20voor%20bestemmingsplannen%20en%20beheersverordeningen&source=IBR%20Tracker)) ([https://www.facebook.com/sharer/sharer.php?u=http://www.ibrtracker.nl/docs/articles/2017/april/tbr-2017-54&t=IBR Tracker%20april 2017%20TBR 2017-54 Het wetsvoorstel tot afschaffing van de actualiseringsplicht voor bestemmingsplannen en beheersverordeningen](https://www.facebook.com/sharer/sharer.php?u=http://www.ibrtracker.nl/docs/articles/2017/april/tbr-2017-54&t=IBR%20Tracker%20april%202017%20TBR%202017-54%20Het%20wetsvoorstel%20tot%20afschaffing%20van%20de%20actualiseringsplicht%20voor%20bestemmingsplannen%20en%20beheersverordeningen)) ([mailto:?subject=IBR Tracker Artikel delen&body=Ik vond dit artikel in IBR Tracker:%0D%0Ahttp://www.ibrtracker.nl/docs/articles/2017/april/tbr-2017-54](mailto:?subject=IBR%20Tracker%20Artikel%20delen&body=Ik%20vond%20dit%20artikel%20in%20IBR%20Tracker%3A%0D%0Ahttp://www.ibrtracker.nl/docs/articles/2017/april/tbr-2017-54))

TBR 2017/54

Het wetsvoorstel tot afschaffing van de actualiseringsplicht voor bestemmingsplannen en beheersverordeningen

mr. T.E.P.A. Lam, mr. R. Benhadi ¹

Op 26 januari 2017 is het wetsvoorstel 'Wijziging van de Wet ruimtelijke ordening en de Invoeringswet Wet ruimtelijke ordening (afschaffing actualiseringsplicht bestemmingsplannen en beheersverordeningen)' bij de Tweede Kamer ingediend. ² Dit wetsvoorstel voorziet in de afschaffing van de actualisatieplicht voor bestemmingsplannen en beheersverordeningen die elektronisch raadpleegbaar zijn. Het wetsvoorstel moet volgens de memorie van toelichting, worden geplaatst tegen de achtergrond van de Omgevingswet en vormt een onderdeel in de overgang naar het nieuwe stelsel van het omgevingsrecht. ³ Het wetsvoorstel roept een aantal vragen op. In deze bijdrage zullen wij de inhoud van het wetsvoorstel bespreken en inzoomen op enkele van deze vraagpunten.

1. Inhoud van het wetsvoorstel

Het wetsvoorstel bestaat uit drie artikelen. Artikel I voorziet in de wijziging van de Wet ruimtelijke ordening. Aan deze wet zal artikel 3.1a worden toegevoegd. In dit artikel wordt bepaald dat artikel 3.1 lid 2, lid 4 en lid 5 Wro niet van toepassing zijn op bestemmingsplannen die elektronisch raadpleegbaar zijn. Voorts wordt artikel 3.38a ingevoegd dat een vergelijkbare regeling bevat voor de beheersverordening. Artikel II voorziet in de wijziging van de Invoeringswet Wro. Meer precies zullen de artikelen 9.1.4 lid 3 en 4 en artikel 9.2.5 van deze wet geschrapt worden. Tot slot bepaalt artikel III dat de Wet in werking zal treden op een bij Koninklijk Besluit nader te bepalen tijdstip.

Door middel van bovenstaande wetswijzigingen wordt volgens de regering de thans geldende actualiseringsplicht voor bestemmingsplannen en beheersverordeningen die elektronisch raadpleegbaar zijn geschrapt. Die actualiseringsplicht houdt in dat een bestemmingsplan dat onder vigeur van de Wro tot stand is gekomen, binnen tien jaar, gerekend vanaf de datum van vaststelling van het plan, telkens opnieuw vastgesteld dient te worden (artikel 3.1 lid 2 Wro). Wordt niet of niet tijdig aan deze verplichting voldaan, dan vervalt de bevoegdheid tot het invorderen van rechten terzake van na dat tijdstip door of vanwege het gemeentebestuur verstrekte diensten die verband houden met het bestemmingsplan (artikel 3.1 lid 4 Wro). Van overschrijding van

de tienjaarsperiode dienen burgemeester en wethouders schriftelijk mededeling te doen (artikel 3.1 lid 5 Wro). Voor beheersverordeningen (artikel 3.38 lid 2 van de Wro) en bestemmingsplannen die onder vigeur van de WRO tot stand zijn gekomen geldt een vergelijkbaar regime.

2. Achtergrond wetsvoorstel

In de memorie van toelichting wordt opgemerkt dat het voor een optimaal effect van belang is dat de Wet zo spoedig mogelijk in werking treedt. In dit verband wordt voorgesteld af te wijken van de termijn van drie maanden uit de Code Interbestuurlijke Verhoudingen. Waarom wil de regering met stoom en kokend water tot invoering van de Wet overgaan? Dat heeft blijkens de memorie van toelichting alles te maken met de Omgevingswet. In de toelichting bij de Invoeringswet Omgevingswet werd al melding gemaakt van het voornemen de actualiseringsplicht met bijbehorende legessanctie vóór inwerkingtreding van de Omgevingswet te schrappen.⁴ Over de aan het voornemen ten grondslag liggende redenen hult de toelichting bij de Invoeringswet Omgevingswet zich in stilzwijgen. In de memorie van toelichting bij de Wet wordt bij deze redenen wel stilgestaan.

Startpunt is het overgangsrechtelijke regime voor plannen zoals dat op grond van de Invoeringswet Omgevingswet eruit komt te zien. Dat overgangsrechtelijke regime komt er in het kort op neer dat (1) bestemmingsplannen en beheersverordeningen⁵ gaan gelden als omgevingsplan van rechtswege en (2) dat gemeenten vervolgens binnen 10 jaar na inwerkingtreding van de Omgevingswet hun bestemmingsplannen, beheersverordeningen en andere regelingen over de fysieke leefomgeving uit andere verordeningen moeten bundelen en omvormen tot één omgevingsplan. De regering constateert dat dit 'een aanzienlijke opgave' is. Daarom is het van belang dat gemeenten hiermee voortvarend aan de slag kunnen gaan. Door de actualiseringsplicht te schrappen spelen gemeenten capaciteit vrij die zij kunnen inzetten om zich voor te bereiden op het nieuwe stelsel en daarmee samenhangende keuzes die zij moeten gaan maken, zo luidt de gedachte van de regering.

3. Beoordeling wetsvoorstel

Op het eerste oog klinken de in de vorige paragraaf genoemde redenen begrijpelijk en sympathiek. Te meer omdat het afschaffen van de actualiseringsplicht natuurlijk onverlet laat dat de gemeenteraad bevoegd blijft om een verouderd bestemmingsplan te actualiseren. Toch vragen wij ons af of met het afschaffen van de actualiseringsplicht het goede signaal wordt afgegeven. Wij adviseren gemeenten juist om vooruitlopend op de Omgevingswet hun bestemmingsplannen al zoveel mogelijk volgens de filosofie van de Omgevingswet vorm te geven. Zeker als een gemeente vooruitlopend op de inwerkingtreding van de Omgevingswet, een omgevingsvisie volgens de uitgangspunten van de Omgevingswet vaststelt, hetgeen de Invoeringswet Omgevingswet expliciet mogelijk maakt,⁶ kunnen bestemmingsplannen al op belangrijke onderdelen volgens het aan de Omgevingswet ten grondslag liggende gedachtegoed tot stand worden gebracht. Wij merken dat het heel zinvol kan zijn om het gesprek met de gemeenteraad over de ambities onder de Omgevingswet te voeren in het kader van een of meer bestemmingsplanprocedures. Zo kan bij voorbeeld de vraag of men wel of geen welstandsnota aan het omgevingsplan wenst te koppelen nu ook al gevoerd worden. De huidige wettelijke systematiek verplicht immers helemaal niet tot vaststelling van een welstandsnota. Als een gemeente nu aan welstand wil doen, waarom zou dat onder de Omgevingswet dan opeens anders zijn? Voor globaal bestemmen geldt hetzelfde. Er is nu ook al heel veel mogelijk, zoals bijvoorbeeld een globale bestemming met daaraan gekoppeld geluidnormen die de ruime planologische mogelijkheden enigszins inperken.⁷ Daarbij dienen gemeenten zich te realiseren dat een bestemmingsplan meestal niet de eerste stap is een ontwikkeltraject is. Vaak gaat daaraan een anterieure overeenkomst vooraf. Onze ervaring is dat in anterieure overeenkomsten de beoogde ontwikkeling veelal heel specifiek wordt omschreven. Zo min mogelijk flexibiliteit, luidt vaak het devies. Het risico bestaat dat deze praktijk onder vigeur van de Omgevingswet zal worden voortgezet met alle gevolgen voor (de flexibiliteit van) het omgevingsplan. Wij vinden het van belang dat gemeenten nu al gaan aftasten op welke wijze de bestaande contracteerpraktijk kan worden aangepast aan het gedachtegoed van de Omgevingswet. Het is onverstandig daarmee te wachten totdat de Omgevingswet in werking treedt. Ook voor overeenkomsten die nog zullen leiden tot een besluit van de gemeenteraad omtrent de vaststelling van een bestemmingsplan, kunnen al worden omgevormd tot overeenkomsten die meer passen in het gedachtegoed van de Omgevingswet. Belangrijk voordeel van het nu al experimenteren is dat het om concrete 'echt' bestaande ontwikkelingen gaat, in plaats van gefingeerde projecten ('botsproeven'). Aldus kan de gemeenteraad nu al de richting bepalen die hij onder de Omgevingswet wil opgaan en kunnen de consequenties daarvan duidelijk in beeld worden gebracht.

Samengevat, op de aan het wetsvoorstel ten grondslag liggende gedachte dat het niet meer (kosten)effectief zou zijn om vooruitlopend op de inwerkingtreding van de Omgevingswet een bestemmingsplanherzieningsprocedure te starten, is volgens ons wel het een en ander af te dingen. In dit verband wijzen wij er nog op dat na de inwerkingtreding van de Omgevingswet de op dat moment van kracht zijnde bestemmingsplannen gedurende de overgangperiode van 10 jaar kwalificeren als het omgevingsplan van rechtswege. De bestemmingsplannen die voor de inwerkingtreding van de Omgevingswet van kracht zijn kunnen, gelet op de ruime overgangstermijn, dus nog een tijdje mee.

4. Overige aandachtspunten

Een eerste aandachtspunt betreft de planperiode. Die bedraagt op dit moment 10 jaar. De tienjaarstermijn volgt uit artikel 3.1 lid 2 Wro. Uit dit artikellid, in samenhang met het eerste lid van artikel 3.1 Wro, vloeit voort dat het in beginsel in strijd is met een goede ruimtelijke ordening om in het plan bestemmingen op te nemen die niet binnen de planperiode van 10 jaar zullen worden verwezenlijkt. In een bestemmingsplan gelegde bestemmingen die niet binnen de planperiode zullen worden gerealiseerd, zijn in beginsel niet uitvoerbaar en kunnen daarom niet in overeenstemming met een goede ruimtelijke ordening worden geacht. In het wetsvoorstel wordt de tienjaarstermijn geschrapt. De vraag rijst of dat ook betekent dat er na inwerkingtreding van de wetswijziging geen planperiode meer geldt. Daarmee zou worden aangesloten bij de Omgevingswet, die voor het omgevingsplan geen planperiode meer bevat. Wij betwijfelen of het de bedoeling is (ook) de uitvoerbaarheidstoets te schrappen. Onder de Omgevingswet is het ontbreken van een planperiode één van de schakels in de ketting van het omgevingsplan. Deze schakel kan volgens ons niet los worden gezien van het feit dat ook het standaard overgangsrecht wordt geschrapt. Volgens ons is het niet goed denkbaar dat het standaard overgangsrecht blijft bestaan, terwijl er geen planperiode meer geldt.⁸

Een tweede punt van aandacht is de legessanctie van artikel 3.1 lid 4 van de Wro. Op 1 november 2016 heeft het Gerechtshof Arnhem Leeuwarden, kort samengevat, geoordeeld dat geen leges geheven en ingevorderd kunnen worden voor het in behandeling nemen van een aanvraag om omgevingsvergunning voor planologisch strijdig gebruik in verband met het afwijken van een bestemmingsplan dat ouder is dan tien jaar. Aan deze beslissing heeft Nijmeijer in dit tijdschrift al aandacht besteed.⁹ Zodra het wetsvoorstel kracht van wet krijgt, vervalt de legessanctie. Het wetsvoorstel bevat geen overgangsrecht en zou daarmee direct van toepassing worden. Dat betekent niet dat de legessanctie – voor leges waarvoor onder het geldende recht geen heffingsgrondslag aanwezig was – met terugwerkende kracht vervalt en er dus alsnog leges geheven mogen worden. Uit de jurisprudentie van de Hoge Raad leiden wij af dat voor terugwerkende kracht een wettelijke grondslag vereist is.

¹⁰ Die ontbreekt in het wetsvoorstel met als gevolg dat de legessanctie alleen vervalt voor legesbeschikkingen die na inwerkingtreding van de Wet worden genomen. Wij vinden dat de wetgever op dit punt in een duidelijke overgangsregeling moet voorzien. Wij kunnen namelijk niet uitsluiten dat zich in de praktijk bijvoorbeeld de vraag zal voordoen of gemeenten voor omgevingsvergunningen die vóór inwerking van de Wet zijn aangevraagd dan wel verleend en waarvoor nu geen leges geheven kunnen worden, de legesheffing kunnen uitstellen tot na de inwerkingtreding van de Wet. Om de hiervoor genoemde redenen is het voor de praktijk van groot belang dat de wetgever duidelijkheid verschaft over de hiervoor aangestipte vragen.

Op de derde plaats constateren wij dat in de memorie van toelichting niet wordt ingegaan op de in de Wet voorkeursrecht gemeenten (hierna: Wvg) opgenomen vervaltermijn voor een gevestigd voorkeursrecht.¹¹ Artikel 9 lid 1 van de Wvg bepaalt dat een aanwijzing van gronden waarop de voorkeursregeling van toepassing wordt verklaard, vervalt tien jaar na de inwerkingtreding van het bestemmingsplan. Artikel 9c van de Wvg bepaalt dat na het vervallen van de hiervoor genoemde aanwijzing, gedurende een periode van twee jaar niet opnieuw een voorkeursrecht op dezelfde gronden kan worden gevestigd. De afschaffing van de actualiseringsplicht heeft naar ons oordeel géén consequenties voor de in de Wvg opgenomen regeling. Op de eerste plaats heeft het wetsvoorstel geen betrekking op de Wvg. Op de tweede plaats legt artikel 9 lid 1 van de Wvg geen rechtstreekse koppeling met de planperiode van artikel 3.1 lid 2 van de Wro.¹²,¹³

Een laatste aandachtspunt. De Wet is van toepassing op plannen die elektronisch raadpleegbaar zijn. Dat kunnen plannen zijn waarvan op dit moment alleen nog maar een analoge versie beschikbaar is. Het is namelijk mogelijk deze plannen te scannen en daarna via ruimtelijkplannen.nl te ontsluiten. Deze route biedt geen soelaas voor gebieden waarvoor op dit moment geen bestemmingsplan geldt, omdat het vorige bestemmingsplan, gelet op het bepaalde in artikel 9.3.2 van de Invoeringswet Wro, inmiddels is vervallen. Uit eigen ervaring weten wij dat deze situatie zich in meerdere gemeenten voordoet. Behoudens de (gemeentelijke) bouwverordening, geldt er in die gebieden geen planologisch regime (meer). Voor deze gebieden, waar ten tijde van de inwerkingtreding van de Reparatiewet BZK (op 20 november 2014) geen bestemmingsplan gold, is in

artikel 133 lid 2 van de Woningwet specifiek overgangsrecht opgenomen. Dit overgangsrecht komt er in de kern op neer dat met ingang van 1 juli 2018 geen beroep meer kan worden gedaan op de in de bouwverordening opgenomen bouwregels, omdat deze per die datum van rechtswege vervallen. Voor de betrokken gemeenten geldt dat zij ofwel druk bezig zijn met de voorbereidingen voor de vaststelling van een bestemmingsplan ofwel daartoe op korte termijn aan de slag moeten teneinde te voorkomen dat er vanaf 1 juli 2018 geen beroep kan worden gedaan op de in de bouwverordening vastgelegde bouwvoorschriften. Deze gemeenten zullen de bestemmingsplanprocedure bij inwerkingtreding van de Wet niet kunnen staken. De reden daarvoor is dat de Wet alleen van toepassing is als er een plan geldt dat elektronisch raadpleegbaar is. In de memorie van toelichting wordt aangegeven dat oude plannen die nog niet elektronisch raadpleegbaar zijn, kunnen worden ingescand en vervolgens via ruimtelijkeplannen.nl worden ontsloten. Voor gebieden waarvoor geen bestemmingsplan geldt, biedt deze route geen soelaas, omdat er geen plan geldt dat kan worden ingescand. Aangezien voor deze gebieden de gelijkstellingsbepaling van de Invoeringswet Omgevingswet (een bestemmingsplan geldt na inwerkingtreding van de Omgevingswet als omgevingsplan van rechtswege) niet geldt, is het terecht dat voor deze gevallen moet worden ingezet op de tijdige vaststelling van een bestemmingsplan.

5. Afsluitend

Hoewel de eenvoud van het wetsvoorstel tot afschaffing van de actualiseringsplicht voor bestemmingsplannen en beheersverordeningen valt te prijzen, betwijfelen wij of gemeenten er verstandig aan doen tot de inwerkingtreding van de Omgevingswet van herziening van bestemmingsplannen af te zien. Bestemmingsplanprocedures zijn een geschikte proeftuin om de koers die de gemeente onder de Omgevingswet wil gaan volgen te bepalen. Bovendien blijkt uit het wetsvoorstel niet of men ook afscheid wil nemen van de uitvoerbaarheidseis. Voorkomen moet worden dat er op dit punt onduidelijkheid blijft bestaan. Tot slot vinden wij dat de wetgever in een duidelijke overgangsregeling moet voorzien voor de legesheffing. Wij kunnen namelijk niet uitsluiten dat zich in de praktijk bij voorbeeld de vraag zal voordoen of gemeenten voor omgevingsvergunningen die vóór inwerking van de Wet zijn aangevraagd dan wel verleend en waarvoor nu geen leges geheven kunnen worden, de legesheffing kunnen uitstellen tot na de inwerkingtreding van de Wet.

-
- 1 Tycho Lam en Rachid Benhadi zijn beiden werkzaam als advocaat bij Hekkelman Advocaten N.V. te Nijmegen. Tycho is tevens als senior onderzoeker verbonden aan de sectie bestuursrecht van de Radboud Universiteit Nijmegen
 - 2 *Kamerstukken II* 2016/17, 34 666, nr. 1-3.
 - 3 *Kamerstukken II* 2016/17, 34 666, nr. 3, p. 1.
 - 4 Consultatieversie Toelichting IOw, p. 392-393.
 - 5 Naast de bestemmingsplannen en beheersverordeningen zullen ook, wijzigings- en uitwerkingsplannen en exploitatieplannen deel uitmaken van het omgevingsplan van rechtswege.
 - 6 Ingevolge artikel 11.7 van de Invoeringswet Omgevingswet heeft een omgevingsvisie die vóór de inwerkingtreding van de Omgevingswet is vastgesteld én die voldoet aan de eisen van artikel 3.2 en 3.3 van de Omgevingswet te gelden als omgevingsvisie in de zin van de Omgevingswet.
 - 7 ABRvS 19 december 2012, nr. 201206265/1/R2: *'De maximale planologische mogelijkheden wat betreft het aspect geluid worden in dit geval begrensd door het in de planregels bepaalde maximale bronvermogen.'*
 - 8 F.A.G. Groothuijse, S. Hillegers, D. Korsse, T.E.P.A. Lam, A.G.A. Nijmeijer en B.J. Schueler, 'Omgevingsplan: overgangsrecht, gebodsbepalingen en het verschuiven van onderzoeksplichten', TBR 2016/111 (/tbr/2016-111).
 - 9 Gerechtshof Arnhem Leeuwarden 1 november 2016, ECLI:NL:GHARL:2016:8743 (<http://deeplink.rechtspraak.nl/uitspraak?id=ECLI:NL:GHARL:2016:8743>), TBR 2017/29 (/tbr/2017-29), m.nt. Nijmeijer.

- 10 Hoge Raad 27 maart 2015, ECLI:NL:HR:2015:743: '3.4. Met de invoering van de Reparatiewet heeft de wetgever met ingang van 22 september 2011 willen voorzien in een (nieuwe) grondslag voor de heffing van rechten voor het verrichten van handelingen ten behoeve van de aanvraag van een Nederlandse identiteitskaart, welke rechten worden aangemerkt als gemeentelijke belastingen. Artikel 2, lid 1, van de Reparatiewet bepaalt dat een gemeentelijke belastingverordening ter zake van het heffen van rechten als bedoeld in artikel 229, lid 1, letter b, van de Gemeentewet, voor het verrichten van handelingen ten behoeve van de aanvraag van een Nederlandse identiteitskaart, vanaf de dag tot welke de Reparatiewet terugwerkt berust op artikel 1 van deze wet. Daarmee heeft de wetgever vanaf 22 september 2011 een wettelijke grondslag in de Gemeentewet gecreëerd voor de heffing van de onderhavige rechten. Die verordeningen zijn daarmee vanaf die datum op dit punt niet meer onverbindend. Aangezien slechts sprake is van het repareren van de wettelijke grondslag voor de heffing waarin de gemeentelijke belastingverordening reeds voorzag, is niet vereist dat die verordening opnieuw wordt vastgesteld.'
- 11 Zie ook C.N.J. Kortmann, Wetsvoorstel afschaffing actualiseringsplicht bestemmingsplannen: hoe nu verder met de uitvoerbaarheid van het bestemmingsplan?, <<http://www.stibbeblog.nl/all-blog-posts/environment-and-planning/wetsvoorstel-afschaffing-actualiseringsplicht-bestemmingsplannen-hoe-nu-verder-met-de-uitvoerbaarheid-van-het-bestemmingsplan/> (<<http://www.stibbeblog.nl/all-blog-posts/environment-and-planning/wetsvoorstel-afschaffing-actualiseringsplicht-bestemmingsplannen-hoe-nu-verder-met-de-uitvoerbaarheid-van-het-bestemmingsplan/>)>.
- 12 In artikel 9 van de Wvg wordt slechts aangesloten bij de termijn uit artikel 3.1 lid 2 van de Wro (*Kamerstukken II* 2006/2007, 30 938, nr. 3, p. 59). Van een directe koppeling is dan ook geen sprake.
- 13 Ook de systematiek is anders. In artikel 3.1 lid 2 van de Wro begint de tienjaarstermijn te lopen vanaf de datum van vaststelling van het bestemmingsplan. De in artikel 9 lid 1 van de Wvg vastgelegde tienjaarstermijn begint te lopen na de inwerkingtreding van het bestemmingsplan.

Deel dit artikel ([https://twitter.com/intent/tweet?text=april 2017%20TBR 2017-54 Het wetsvoorstel tot afschaffing van de actualiseringsplicht voor bestemmingsplannen en beheersverordeningen&via=Instituut_BR&url=http://www.ibrtracker.nl/docs/articles/2017/april/tbr-2017-54](https://twitter.com/intent/tweet?text=april%20TBR%202017-54%20Het%20wetsvoorstel%20tot%20afschaffing%20van%20de%20actualiseringsplicht%20voor%20bestemmingsplannen%20en%20beheersverordeningen&via=Instituut_BR&url=http://www.ibrtracker.nl/docs/articles/2017/april/tbr-2017-54)) ([https://www.linkedin.com/shareArticle?mini=true&url=http://www.ibrtracker.nl/docs/articles/2017/april/tbr-2017-54&title=april 2017%20TBR 2017-54 Het wetsvoorstel tot afschaffing van de actualiseringsplicht voor bestemmingsplannen en beheersverordeningen&source=IBR Tracker](https://www.linkedin.com/shareArticle?mini=true&url=http://www.ibrtracker.nl/docs/articles/2017/april/tbr-2017-54&title=april%20TBR%202017-54%20Het%20wetsvoorstel%20tot%20afschaffing%20van%20de%20actualiseringsplicht%20voor%20bestemmingsplannen%20en%20beheersverordeningen&source=IBR%20Tracker)) ([https://www.facebook.com/sharer/sharer.php?u=http://www.ibrtracker.nl/docs/articles/2017/april/tbr-2017-54&t=IBR Tracker%20april 2017%20TBR 2017-54 Het wetsvoorstel tot afschaffing van de actualiseringsplicht voor bestemmingsplannen en beheersverordeningen](https://www.facebook.com/sharer/sharer.php?u=http://www.ibrtracker.nl/docs/articles/2017/april/tbr-2017-54&t=IBR%20Tracker%20april%202017%20TBR%202017-54%20Het%20wetsvoorstel%20tot%20afschaffing%20van%20de%20actualiseringsplicht%20voor%20bestemmingsplannen%20en%20beheersverordeningen)) ([mailto:?subject=IBR Tracker Artikel delen&body=Ik vond dit artikel in IBR Tracker:%0D%0Ahttp://www.ibrtracker.nl/docs/articles/2017/april/tbr-2017-54](mailto:?subject=IBR%20Tracker%20Artikel%20delen&body=Ik%20vond%20dit%20artikel%20in%20IBR%20Tracker:%20%0D%0Ahttp://www.ibrtracker.nl/docs/articles/2017/april/tbr-2017-54))